

карани на сила да се биятъ?... Ето кое дѣдо Юрданъ не знаеше до сега! Отъ този день Данко спечели довѣрието на стария. Сърдѣше го само безбѣжничеството му, но... младото бѣше готово да иде на бѣсилото, отколкото да отстѣпи... Старецътъ размисли и се успокои. Ако господъ наистина съществува, той нѣмаше защо да имъ връзва кусуръ: момчетата не мислѣха никому зло, и най-малко Данко...

*

Слънцето преваляше икиндия. Отъ хармани-тъ долитаха гъгнивитѣ звуци на лопатитѣ, съ които обръщаха зърното на ороненитѣ царевици. Скоро ще ги сипятъ. И кой ще мъкне тежкитѣ човали? Женитѣ. Не е кой знае колко, ама женска работа ли е това? Маринъ ще помогне, или нѣкой отъ Данковитѣ другари, както на беритбата и бѣленето. Какви весели и пѣргави момчета! Нито имъ сж роднини нѣкакви, нито сж ергенували заедно, пъкъ идатъ, помагатъ — и какъ, гаче на своя работа сж тръгнали...

— Вижъ, тачатъ го! — радваше се старецътъ и сърдцето му се изпълваше съ благостъ. Понѣкога ги питаше за нѣщо и тѣ съ готовностъ му разправяха. За стотни пѣти ги задѣваше:

— Ами туй... нивитѣ общи ли ще станатъ, а?

— Общи.

— Е, ами кой ще ги работи?

— Ние.

— То се знае. Плода кой ще прибира, плода?

— Пакъ ние.

Старецътъ клатѣше глава.

— Защо тогава ще ги правимъ общи?

— Защото ще ги работимъ съ машини и ще получаваме двойно, тройно отъ това което получаваме сега,...